

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการส่วนจังหวัด

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้จังหวัดมีข้าราชการส่วนจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา และมีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ให้นายอำเภอตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการส่วนจังหวัด และมีหน้าที่ในการบริหารกิจการส่วนจังหวัดในเขตอำเภอนั้น

ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายอำเภอมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารกิจการส่วนจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

จังหวัดแบ่งการบริหารออกเป็น

(๑) สำนักงานเลขานุการจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการทั่วไปของจังหวัด มีเลขานุการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในหน้าที่

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจการส่วนจังหวัดในส่วนนั้น มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบงานในหน้าที่”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี มาตรา ๓๐ จัตวา และมาตรา ๓๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๘

“มาตรา ๓๐ ทวิ ข้าราชการส่วนจังหวัดมีสองประเภท คือ

(๑) ข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญ

(๒) ข้าราชการส่วนจังหวัดวิสามัญ

ข้าราชการส่วนจังหวัดมีฐานะเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ และข้าราชการพลเรือนวิสามัญมาใช้บังคับเป็นระเบียบข้าราชการส่วนจังหวัด โดยอนุโลม ทั้งนี้

(๑) ให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “ก.จ.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธาน อธิบดีกรมการปกครอง ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ ก.จ. ตั้งเลขาธิการหนึ่งคน

ให้ ก.จ. มีฐานะและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับคณะรัฐมนตรี และ ก.พ.

ให้ ก.จ. มีอำนาจออกกฎ ก.จ. ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กำหนดให้ออกกฎ ก.พ. ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกกฎ ก.จ.ให้นำกฎ ก.พ. ว่าด้วยเรื่องนั้นๆ มาใช้บังคับเป็นกฎ ก.จ. โดยอนุโลม

(๒) ให้มีอนุกรรมการข้าราชการส่วนจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.จ.” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น

ประธาน ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการจังหวัด และหัวหน้าส่วนต่าง ๆ ซึ่งจังหวัดตั้งขึ้น เป็นอนุกรรมการ และให้ อ.ก.จ. ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

ให้ อ.ก.จ. มีฐานะและอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม และ อ.ก.พ. จังหวัด

(๓) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับนายกรัฐมนตรี

(๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับเจ้ากระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัด

(๕) ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัดตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับนายอำเภอ

(๖) การโอนข้าราชการส่วนจังหวัดระหว่างจังหวัดกับจังหวัด ในชั้น อันดับ และชั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าสังกัดทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมใน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

การโอนนั้นแล้ว และให้ อ.ก.จ. ซึ่งจะรับโอนมาบรรจุพิจารณา
อนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งบรรจุได้

(๓) การโอนข้าราชการใด ๆ เว้นแต่ข้าราชการประเภท
วิสามัญ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ และข้าราชการ
การเมือง มาบรรจุเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด ในชั้น อันดับ
และขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรม
เจ้าสังกัดและจังหวัดได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว และ
ให้ถือเวลาราชการในขณะที่เป็นข้าราชการนั้น ๆ เป็นเวลา
ราชการของข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

มาตรา ๓๐ ตริ เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัด กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจส่งโอน
ข้าราชการส่วนจังหวัดของจังหวัดหนึ่ง ไปบรรจุในอีกจังหวัด
หนึ่ง ในชั้น อันดับ และขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมได้

มาตรา ๓๐ จัตวา เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัด กระทรวงมหาดไทยจะแต่งตั้งข้าราชการไป
ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ใดเป็นการชั่วคราวได้ โดยไม่ขาดจากความเป็นข้าราชการและ
คงได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม ถ้าแต่งตั้งข้าราชการสังกัด
กระทรวงอื่น ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

เจ้าสังกัดก่อนแต่งตั้ง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ข้าราชการผู้ได้รับ
แต่งตั้งมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ซึ่งตนมาดำรงตำแหน่งนั้นทุกประการ

มาตรา ๓๐ เบญจ เมื่อเป็นการสมควรจะตราพระราช-
กฤษฎีกา ให้ข้าราชการส่วนจังหวัดมีสิทธิอย่างอื่นบรรดาที่
กฎหมายให้ไว้แก่ข้าราชการพลเรือนก็ได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรกท้ายของมาตรา
๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด
พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙

“เมื่อเป็นการสมควรกระทรวงมหาดไทยจะวางระเบียบ
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการส่วนจังหวัดตามมาตรานี้ก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กันยายน ๒๕๐๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ มีการโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัด และได้โอนข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งครู หรือตำแหน่งอื่น ในโรงเรียนนั้น ๆ ไปเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด และโดยที่กฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัดยังไม่สะดวกแก่การปฏิบัติ จึง ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด